

(דף ל ע"א) דאיהי אגנית עליה, אתמר ביה (תהלים צא ה) לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם, באברתו יסוד לך, דא אבר מן החי, צדיק, ותחת פנפיו תחסה, אינון ה"ה, דאת ז' איהו אברתו כלול י"ו, גופא דיליה ו', רישא דיליה י', גדפוי ה"ה, ובגין דא ותחת פנפיו תחסה צנה וסוחרה אמתו, צנה וסוחרה שכינתא עלאה ותתאה, אמתו דא עמודא דאמצעייתא, רישא דיליה חכמה עלאה, צדיק איהו בעלמו פדמותו, ופאה איהו מאן דנטיר ברית מילה, ואורייתא דאיהו עמודא דאמצעייתא, דתרוייהו מגינין עליה, חד בעלמא דא, וחד בעלמא דאתי.

תקונת ארביסר

בראשית, עלה אתמר (שמות כג יט) ראשית בפורי אדמתך תביא בית יי' אלהיך, לא תבשל גדי בחלב אמו, תא חזי חכמה עלאה עלה אתמר (שם יג כ) קדש לי כל בכר, דכל בפורים על נשמה אתקריאו, ושכינתא מתמן אתקריאת בכורה, חכמה ודאי עלה אתמר (יחזקאל מד ל) ראשית כל בפורי כל, וברא פוכרא דילה קדמאה דכלא דא ו' עמודא דאמצעייתא.

בפורי אדמתך תרי סמכי קשוט, מאי אדמתך שכינתא תתאה, ואנון כל בפורי כל מסטרא דצדיק דאיהו כל, ושכינתא איהי ארעא דביה גדלין ועמחין אלנין, דעלה אתמר (ירמיהו כג ה) צמח צדיק, דאיהו עץ פרי, אילנא רבא ותקיה עמודא דאמצעייתא, עשבין ודשאין דאינון תלמידי חכמים מתמן צמחין בגו, בגין דאיהי אורייתא דבעל פה.

ומאן אשקי ורני (נ"א ורבי) בה אלנין ועשבין ודשאין, מעין גנים, דאיהי חכמה ראשית כל בפורי כל, ומאין נפקא מענא דמיא, מבית יי', הדא הוא דכתיב (יואל ד יח) ומעין מבית יי' יצא, ובגין דא (שמות כג יט) ראשית בפורי אדמתך תביא בית יי' אלהיך, וכן ראשית דעאני ואמרי, הדא הוא דכתיב (דברים יח ד) וראשית גזו עאנה תתן לו.

וסמיה ליה לראשית בפורי אדמתך וכו' לא תבשל גדי בחלב אמו, מאי האי לגבי האי, קם רבי שמעון על רגלוי, פתח בקלא סגיא ואמר, אלהיו אלהיו נחית הקא ברשותא דמארה, ואנהיר עינייהו דאלין סבין בהאי מלה, דלא יתון למיכל בשר בחלב.

אדהכי הא אלהיו קא נחית ולא אתעפב, אמר בוצינא קדישא, והא רזא דא ודאי איהו רזא דלא תחרוש בשור ובחמור יחדיו (דברים כב ו), פד פוכרא דאיהו ישראל עמודא דאמצעייתא, לא אתיין ליה לבית יי', חלב אתערב בבשרא, וגרמין לאתערבא שור בחמור, ודא איהו פלאים מין דלאו במיניה.

אמר רבי שמעון, אלהיו אלהיו, והא שור איהו מסטרא דדכיו, וחמור מסטרא דמסאבו, דא איהו פלאים טב וביש, אבל חלב איהו מסטרא דדכיו, ובשרא מסטרא דדכיו, אמר ליה ודאי הכי הוא, אבל האי רזא אשתמודע בקרא דא, תוצא הארץ נפש חיה למיניה (בראשית א כד), דאף

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואל שליט"א

על גב דאינון מסטרא דדכיו, בלהו אינון דכר ונוקבא, ואינון זוגין, ומאן דנטיל ממה דלאו איהו מיניה, ההוא בר דאתרכיב מתרווייהו, עליה אתמר (שמות כג יט) לא תבשל גדי בחלב אמו.

אמר בוצינא קדישא בודאי פעו איהו מלה בדוכתהא, ודא איהו ברירא דמלה, ודא איהו מלאתה ודמעה לא תאחר (שם כב כח), פמה דאתמר שפא יקדמנו אחר ברחמי, חובא דא דערב בר נש טפה בוכרא בזווגא גדה שפחה גויה זונה, דא גרים דנטיל אחר בת זוגיה, ואיהו מדה לקבל מדה, (דף ל ע"ב) ובגין דא ראשית בפורי אדמתה תביא בית יי' אלהיך, לא תבשל גדי בחלב אמו, דההוא בר איהו ערבוביא דנפיק פלאים, מאתתא דלאו מיניה, דאיהי פנגהו, ובגין דא זכה עזר, בת זוגיה דאיהי עזר ליה באורייתא בפקודא בדחילו וברחימו, עזר לו בעלמא דין, ובעלמא דאתי, ואם לאו, אחרא דלאו איהו מיניה, איהי פנגהו, לאזבדא ליה מתרין עלמין, וכל דא גרים ליה בגין דלא נטיר טפה קדמאה לבת זוגיה.

ועם כל דא אם חזר בתשובתא, עליה אתמר (ישעיהו ו י) ושב ורפא לו, ויהיב ליה בת זוגיה, דאתמר ביה (משלי ג ח) רפאות תהי לשרה, ואיהי דיוקנא דאורייתא, דאיהי אסוותא ואיהי חיים, הדא הוא דכתיב (שם יח) עץ חיים היא למחזיקים בה, ואתתיה איהי בדיוקנהא, הדא הוא דכתיב (קהלת ט ט) ראה חיים עם אשה אשר אהבת, אורייתא איהי טוב, הדא הוא דכתיב (משלי ד כב) פי לקח טוב נתתי לכם, ואתתיה איהי בדיוקנהא, הדא הוא דכתיב (שם יח ב) מצא אשה מצא טוב, סוף סוף עשר מלין אתמר בהאי, ועשר בהאי, והא אוקמוה חבריא.

תקונת חמ"ס

בראשית דא ישראל, הדא הוא דכתיב (ירמיה ב ג) קדש ישראל ליי' ראשית תבואתה, ראשית בלא ערבוביא אחרא, ובגין דאיהו קדש, לא הוה ליה הרפכה ממינא אחרא, ובגין דאיהו קדש, לית ליה הרפכה דצריד ביה נטירו לגבי בת זוגיה דאיהי ה', ובגין דא ראשית תבואת ה', לית ביה פגמו, הדא הוא דכתיב (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, לית ביה פסולת, (צריד למחוי נטיר) איבא דא למלכא אתחזי, ובגין דא (ירמיה ב ג) כל אוכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יי'.

דדא איהו עץ החיים, דאיבא דיליה סם חיים בת זוגיה, נטירא ליה בעלמא דין ובעלמא דאתי, עליה אתמר (בראשית ג כב) ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם, גם לרבות בת זוגיה, סם חיים דיליה, ואיהו נטיר ליה בעלמא דין ובעלמא דאתי, ומאן דבעי לנטלא בת זוגיה, פגון אורייה דאקדים לדוד, אתמר ביה (ירמיה ב ג) כל אוכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יי'.

דבת זוגיה דצדיק איהו מצה שמורה, לגבי מצה שלימה עשירה, ומאן גרים דא למחוי בת זוגיה מצה שמורה לגביה, בגין דנטיר טפה דיליה, ומאן דפגים טפה דיליה, אתקרי בת זוגו מצה פרוסה לחם עני, ורזא דמלה כל מאן דמזלזל בנהמא, או בפירורין דנהמא, דאינון טפין בכזית, עניות קא רדיה אפתריה, אלא צריד לנטרא טפין דיליה, דלא יזיק לון באתר דלא אצטריד,

ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין, אוקירו לנשיכו פי היכי דתתעתרו, ואוקירו דלהון לנטרא
טפה קדמאה, דלא יעביד פה פסולת.

דפסולת דאברהם ויצחק, גרים לאומה דעשו וישמעאל דאשתעבדון בבניהון בגלותא, ונסיונא
דלהון באשא וספינא, שזיב לון משריפה וחרג דלהון.

יעקב בגין דלא הוה ביה פסולת, אתמר בזרעיה בגלותא (דברים לג כח) וישכן ישראל בטח בדר עין
יעקב, אתמר הכא בטח בדר, ואתמר התם במפקנו דגלותא (שם לב יב) יי' בדר ינחנו ואין עמו אל
נכה, לא אתערבון בבנוי ערבוביא דגזרים, ובגין דא אין מקבלים גרים לימות המשיח, דעלייהו
דזרע יעקב אתמר (תהלים פ ט) גפן ממצרים תסיע, מה גפן לא מקבלא הרפכה ממין אחרא, כן
זרעיה הוו נטרין אות ברית, ולא מקבלין הרפכה ממין אחרא, וכל מאן דנטיר אות ברית זכי
למלכו,

